

คดีหมายเลขดำที่ อ.๑๖๗๖/๒๕๕๘

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๗๗๙/๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๘ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่	โจทก์
		นายไมตรี เจริญสืบสกุลหรือจำเริญสุขสกุล	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ เวลากลางวัน จำเลยนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยการใช้โปรแกรมเฟซบุ๊ก (FACE BOOK) ซึ่งสามารถใช้ติดต่อสื่อสารเผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์กับบุคคลทั่วไปได้ กล่าวถึงทหารประจำฐานปฏิบัติการบ้านอรุณทัย หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีข้อความว่า “เมื่อคืนวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ที่บ้านกอผักปัง อำเภอเชียงดาว มีรถทหารเข้ามาจอดอดปั้มีคนหนึ่งที่มาทักกับทหารชี้หน้าเด็กและผู้ใหญ่ที่กำลังนั่งผิงไฟแล้วเข้ามาตบหน้า

/ทุกคน...

-๒-

ทุกคน วยรุ่นไม่เท่าไร แต่สงสารเด็กและผู้ใหญ่มากๆ ที่ร้องไห้เพราะโดนตบหน้าอย่างแรง ... และสักครุนั้นชาวบ้านก็ออกมา ทหารก็บอกว่า ไม่เกี่ยวกับทหารห้ามใส่ร้ายทหารนะ ส่วนคนที่ตบหน้าคนนั้นพอเกิดการชุลมุนทหารก็พากันหนีไปไหนไม่รู้ แค่ว่าบอกว่า เกิดอะไรขึ้นกับสังคมบ้านเรา ทำไมสังคมถึงอยู่ยากขึ้นนั่งฝังไฟอยู่ดีๆ ก็มีคนลงมาตบหน้าป็นจ้อหัวไม่ขยับเขยื้อน ทหารใหญ่จริงๆ ขอขอบคุณพระเจ้าในที่สุดวันนี้เรื่องราวที่ทหารไปตบหน้าชาวบ้านเมื่อคืนก็ไกลเกลี่ยจนสำเร็จ แต่ว่ากว่าจะไกลเกลี่ยกันได้ กว่าทหารจะยอมรับว่าทหารเป็นคนตบหน้าจริงก็หลายชั่วโมง เพราะทหารบอกว่าถ้าไม่เห็นหน้าคนตบชาวบ้านก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ก็มีการขึ้นเสียงกันบ้างระหว่างผมกับทหาร แต่ในที่สุดก็มีต้นเรื่อง คือเด็กไทใหญ่ได้มาเป็นพยานว่าทหารเป็นคนตบหน้าเท่านั้นแหละ หัวหน้าชุดก็ได้ขอโทษทันที และรับปากว่าต่อไปจะไม่ให้มีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นอีกเด็ดขาด...” และเผยแพร่ข้อความดังกล่าวประกอบคลิปวิดีโอเป็นภาพตัดต่อทหารโต้เถียงกับประชาชนผ่านทางเว็บไซต์ยูทูป (YOUTUBE) ซึ่งใช้สำหรับเผยแพร่คลิปวิดีโอทางคอมพิวเตอร์ ทำให้เชื่อว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวจริง อันเป็นความเท็จทั้งสิ้น ความจริงแล้ว ตามวันเวลาดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่ทหารประจำฐานปฏิบัติการบ้านอรุโณทัย หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัด

/เชียงใหม่...

เชียงใหม่ เข้าไประงับเหตุการณ์ที่มีชาวบ้านมาแจ้งว่ามีกลุ่มวัยรุ่นบ้านเมืองนากลางและวัยรุ่นบ้านกองผักปังก่อเหตุทะเลาะวิวาทกัน อันเป็นการปฏิบัติกรตามหน้าที่ และไม่มีเหตุการณ์การไปตบหน้าคนแก่และเด็กแต่อย่างใดและทหารไม่เคยยอมรับว่าได้ไปตบหน้าเด็กและคนแก่กับผู้ใดเลย และเด็กไทยใหญ่ที่จำเลยกล่าวอ้างถึงก็ไม่มีแต่อย่างใด ซึ่งจำเลยนำข้อมูลดังกล่าวเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเผยแพร่สู่สาธารณะชน โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และประชาชน ทำให้ผู้ได้รับทราบข้อความดังกล่าวดูหมิ่นเกลียดชังทหารประจำฐานปฏิบัติการบ้านอรุโณทัย ที่เข้าไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และทหารของกองทัพบกซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๑๔

จำเลยให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา จำสืบเอกมานพ ปานวิเศษ พร้อมพวกเจ้าหน้าที่ทหารเข้าไปยังลานหมู่บ้านกองผักปัง หมู่ ๑๓ ตำบลเมืองนะ

/อำเภอเชียงดาว...

อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อระงับเหตุกลุ่มวัยรุ่นทะเลาะกัน พบกลุ่มวัยรุ่นหมู่บ้าน
กองผักปังอยู่บริเวณดังกล่าว ต่อมากลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวโวยวายขึ้นว่าทหารตบตีกลุ่มวัยรุ่นและ
คนชรา และเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๙ นาฬิกา กลุ่มวัยรุ่นและชาวบ้าน
หมู่บ้านกองผักปังได้พากันไปที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว
จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเจรจาให้จำสิบเอกมาณพหาตัวผู้ที่ตบตีกลุ่มวัยรุ่นและคนชรามาให้ได้
จำเลยถ่ายคลิป์วิดีโอขณะมีการเจรจาดังกล่าวไว้ และมีการนำคลิป์วิดีโอดังกล่าวลงเผยแพร่
ผ่านทางเว็บไซต์ พร้อมกับข้อความระบุว่า “เมื่อคืนวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ที่บ้าน
กองผักปัง อำเภอเชียงดาว มีรถทหารเข้ามา พอจอดปั้ปมีคนหนึ่งที่มาจับทหารชี้หน้าเด็ก
และผู้ใหญ่ที่กำลังนั่งผิงไฟแล้วเข้ามาตบหน้าทุกคน วัยรุ่นไม่เท่าไร แต่สงสารเด็กและผู้ใหญ่
มากๆ ที่ร้องไห้เพราะโดนตบหน้าอย่างแรง... และสักครุนั้นชาวบ้านก็ออกมา ทหารก็บอกว่า
ไม่เกี่ยวกับทหารห้ามใส่ร้ายทหารนะ ส่วนคนที่ตบหน้าคนนั้นพอเกิดการชุลมุนทหารก็พากัน
หนีไปไหนไม่รู้ แค่ว่าบอกว่า เกิดอะไรขึ้นกับสังคมบ้านเรา ทำไมสังคมถึงอยู่ยากขึ้นนั่งผิงไฟ
อยู่ดีๆ ก็มีคนลงมาตบหน้าป็นจ่อหัวไม่ขยับเขยื้อน ทหารใหญ่จริงๆ ขอขอบคุณพระเจ้าใน
ที่สุดวันนี้เรื่องราวที่ทหารไปตบหน้าชาวบ้านเมื่อคืนก็ไกล่เกลี่ยจนสำเร็จ แต่ว่ากว่าจะ
/ไกล่เกลี่ย...

-๕-

ใกล้เคียงกันได้ กว่าทหารจะยอมรับว่าทหารเป็นคนตบหน้าจริงก็หลายชั่วโมง เพราะทหารบอกว่าถ้าไม่เห็นหน้าคนตบชาวบ้านก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ก็มีการขึ้นเสียงกันบ้างระหว่างผมกับทหาร แต่ในที่สุดก็มีต้นเรื่อง คือเด็กไทใหญ่ได้มาเป็นพยานว่าทหารเป็นคนตบหน้าเท่านั้นแหละ หัวหน้าชุดก็ได้ขอโทษทันทีและรับปากว่าต่อไปจะไม่ให้มีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นอีกเด็ดขาด...” ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีจำสืบเอกมณพ เป็นพยานเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา พยานได้รับแจ้งเหตุกลุ่มวัยรุ่นทะเลาะกัน พยานพร้อมพวกขับรถจักรยานยนต์ไปยังบริเวณร้านค้ากลางหมู่บ้านเมืองนะ หมู่ ๑ ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ไม่พบกลุ่มวัยรุ่นที่ทะเลาะกันจึงออกติดตาม และสามารถติดตามนายครีฟไม่ทราบชื่อจริงและนามสกุลจริงมาได้หนึ่งคน นายครีฟให้การว่าทะเลาะกับกลุ่มวัยรุ่นหมู่บ้านกองผักปัง พยานกับพวกจึงให้นายครีฟพาไปยังหมู่บ้านกองผักปัง เมื่อไปถึงบริเวณลานหมู่บ้านกองผักปังพบกลุ่มวัยรุ่นประมาณ ๗ ถึง ๘ คน เตรียมเครื่องมือเพื่อจะไปทะเลาะกันอีก กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวเห็นเจ้าหน้าที่ทหารจึงพากันวิ่งหลบหนี พยานขับรถจักรยานยนต์ติดตาม แต่ไม่สามารถติดตามได้ทัน พยานกลับมาที่บริเวณลานหมู่บ้านกองผักปังอีกครั้ง เห็นกลุ่มวัยรุ่นหมู่บ้านกองผักปัง

/ประมาณ...

-๖-

ประมาณ ๔ ถึง ๕ คน ถูกเจ้าหน้าที่ทหารควบคุมตัวไว้พูดอะอะโวยวายว่าทหารตบตีกลุ่ม
วัยรุ่น เด็กและคนชรา และแสดงอาการไม่พอใจ ต่อมาวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ เวลา
ประมาณ ๙ นาฬิกา พยานไปที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๑ ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว
จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อไปพูดคุยเจรจามีให้กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวมีเรื่องทะเลาะกันอีก พบกลุ่ม
วัยรุ่นและชาวบ้านหมู่บ้านกองผักปังมารวมตัวกันเรียกร้องให้หาตัวผู้ที่ตบตีทำร้ายกลุ่มวัยรุ่น
เด็ก และคนชรามาได้ และมีการนำเจ้าหน้าที่ทหารมาให้กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวชี้ตัว แต่ไม่มี
ผู้ใดชี้ตัวได้ว่าทหารคนใดเป็นผู้ทำร้าย อย่างไรก็ตามชาวบ้านหมู่บ้านกองผักปังก็ยังไม่ยอม
เจ้าหน้าที่ทหารจึงได้ทำการขอโทษเพื่อให้เหตุการณ์ยุติ จำเลยถ่ายคลิปวิดีโอในวันดังกล่าวไว้
ต่อมามีการนำไปเผยแพร่ลงในเว็บไซต์พร้อมข้อความระบุว่าทหารทำร้ายประชาชน ซึ่งคลิป
วิดีโอและข้อความดังกล่าวถูกแชร์มาจากเฟซบุ๊กของจำเลย ร้อยเอกพนมศักดิ์ กันแต่ง
เป็นพยานเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา พยานได้รับแจ้งจาก
ผู้บังคับบัญชาว่ามีคลิปวิดีโอถูกแชร์มาจากเฟซบุ๊กของจำเลย พยานเปิดดูพบว่า เป็นคลิปวิดีโอ
ชาวบ้านและเจ้าหน้าที่ทหารชุมนุมกันโดยมีข้อความระบุว่าทหารทำร้ายประชาชนด้วยการตบ
เด็กและคนแก่ซึ่งเป็นผู้หญิง พยานตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ทหารคนใดไป

/ตบตี...

ตบตีทำร้ายเด็กและคนแก่ตามที่ถูกกล่าวหา เห็นว่า แม้อัยเอกพนมศักดิ์และจำเลยเอก
มาณพจะยืนยันว่ามีคลิปวิดีโอพร้อมข้อความระบุว่าทหารทำร้ายประชาชนเผยแพร่ผ่านทาง
เว็บไซต์ โดยคลิปวิดีโอและข้อความดังกล่าวถูกแชร์มาจากเฟซบุ๊กของจำเลยตามรายงาน
เหตุการณ์ชาวบ้านร้องเรียนทหารและข้อความที่มีการนำไปเผยแพร่ตามเอกสารหมาย จ.๒
และ จ.๓ ก็ตาม แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดที่จะพิสูจน์ได้ว่าคลิปวิดีโอและข้อความ
ดังกล่าวจำเลยเป็นผู้นำไปเผยแพร่ และถูกแชร์มาจากเฟซบุ๊กของจำเลยจริง โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งโจทก์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความดังกล่าวที่มีการนำไปเผยแพร่ตามเอกสารหมาย จ.๒
และ จ.๓ มิได้ถูกดัดแปลง ตัดต่อหรือแก้ไขไปจากเดิม ข้อเท็จจริงได้ความว่าข้อความตาม
เอกสารหมาย จ.๒ และ จ.๓ ได้จากการคัดลอกแล้วนำมาต่อกัน มิได้เกิดจากการแคปเจอร์
ภาพหน้าจอมาให้เห็นถึง URL หรือที่อยู่ของข้อมูลอันเป็นที่มาของข้อความดังกล่าวบน
เครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงไม่สามารถเชื่อมโยงให้เห็นการกระทำความผิดของจำเลยได้ แม้
จำเลยจะยอมรับว่าได้โพสต์ข้อความว่า “คืนนี้ที่บ้านกองผักปัง มีรถทหารเข้ามา พอจอดปุ๊บมี
คนหนึ่งที่มากับทหารชี้หน้าเด็กและผู้ใหญ่ที่นั่ง เข้ามาตบหน้าทุกคนวัยรุ่นไม่เท่าไร แต่สงสาร
เด็กและผู้ใหญ่มากๆ ที่ร้องไห้เพราะโดนตบหน้าอย่างแรง...ขอบคุณพระเจ้า ในที่สุดวันนี้
เรื่องราวที่ทหารไปตบหน้าชาวบ้านเมื่อคืน ก็ไกลเกลี่ยกันจนสำเร็จ แต่ว่ากว่าจะไกลเกลี่ยกันได้

-๘-

หัวหน้าชุดก็ได้ขอโทษทันที ทั้งหมดทั้งมวลที่ผมทำลงไป เพื่อเรียกร้องและเป็นปากเสียงแทนชาวบ้านที่มาร้องขอครับขอบคุณพระเจ้าที่ทุกอย่างจบลงด้วยดี” ลงในเฟซบุ๊กของจำเลย ซึ่งสามารถใช้เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์กับบุคคลทั่วไปได้ก็ตาม แต่การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลเท็จตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๑) จะเป็นการผิดก็ต่อเมื่อผู้นั้นรู้หรือทราบว่าเป็นข้อมูลปลอมหรือเท็จ ดังนั้น เมื่อนายวรเดช จะบอกเด็กชายธารีย์ พระยาหัวล่อ เด็กชายวรเทพ โรจนอมร เด็กชายจะดอ จะฟู และนางนาคา จะบอ ซึ่งเป็นวัยรุ่น เด็ก และหญิงชราที่ถูกทำร้ายและร้องไห้ในคืนเกิดเหตุเบิกความยืนยันว่า ถูกบุคคลสวมเสื้อเกราะซึ่งมากับเจ้าหน้าที่ทหารลงมาจากรถยนต์เซฟโรเลตสีดำเข้ามาตบหน้าจริง ต่อมาเจ้าหน้าที่ทหารได้ทำการขอโทษ และมีชาวบ้านนำเรื่องดังกล่าวไปแจ้งให้จำเลยทราบ การที่จำเลยโพสต์ข้อความไปตามข้อมูลตามที่ได้รับแจ้งลงเผยแพร่ผ่านทางเฟซบุ๊กของจำเลยโดยเข้าใจว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความจริง การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิด

พิพากษายกฟ้อง./

นายอนุกุล นาคเรืองศรี

นายทวีศักดิ์ ชัยธัญญ์

